

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 17. januar 2011 i sag nr. BS 5-1979/2009

Sagsøger 1

Adresse 1

By 1

Tyskland

og

Sagsøger 2

Adresse 2

By 2

Tyskland

og

Sagsøger 3

Adresse 3

By 3

Tyskland

og

Sagsøger 4

Adresse 4

By 4

Tyskland

og

Sagsøger 5

Adresse 5

By 5

Tyskland

og

Sagsøger 6

Adresse 6

By 6

Tyskland

og

Sagsøger 7

Adresse 7

By 7

Tyskland

og

Sagsøger 8

Adresse 8

By 8

mod

Sagsøgte ApS

[REDACTED]
c/o Advokat 1 Advokatfirma 1
Adresse 9
6700 Esbjerg.

og

BS 351/2010

Sagsøger 9
Adresse 10
By 9

Tyskland

og

Sagsøger 10
Adresse 11
By 10

Tyskland

mod

Sagsøgte ApS

[REDACTED]
c/o Advokat 1 Advokatfirma 1
Adresse 9
6700 Esbjerg.

Sagernes baggrund og parternes påstande

Sagerne, der er anlagt henholdsvis den 2. december 2009 og den 4. marts 2010, vedrører det økonomiske opgør efter sagsøgernes ansættelse hos :

Sagsøgte ApS

Sagsøgerne har samlet i begge sager nedlagt påstand om, at sagsøgte skal tilpligtes at betale i alt 708.800 kr. med rente fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Påstanden fordeler sig således på den enkelte sagsøger:

Sagsøgte tilpligtes at betale Sagsøger 1 48.533 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale Sagsøger 2 75.411 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til beta-

ling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 3** 66.800 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 4** 72.547 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 5** 59.762 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 6** 48.129 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 7** 64.969 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 8** 113.755 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 9** 77.165,50 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte tilpligtes at betale **Sagsøger 10** 81.728,50 kr. Beløbet forrentes fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgerne har subsidiært påstået sagsøgte tilpligtet at betale et mindre beløb efter rettens skøn med rente fra sagens anlæg med den til enhver tid gældende procesrente til betaling sker.

Sagsøgte ApS

Sagsøgte ApS har efter sin endelige påstand påstået frifindelse mod betaling af 40.347,72 kr. fordelt mellem sagsøgerne med følgende beløb:

Sagsøger 1 : 2.064,48 kr.

Sagsøger 2 : 11.267,90 kr.

Sagsøger 3 : 3.329,48 kr.

Sagsøger 4 : 3.329,48 kr.

Sagsøger 5 : 40,48 kr.

Sagsøger 6 : 404,80 kr.

Sagsøger 7 : 2.024 kr.

Sagsøger 8 : 2.813,36 kr.

Sagsøger 9 : 8.247,80 kr. og

Sagsøger 10 : 6.825,94 kr.

Sagsøgte har nedlagt en subsidær påstand om betaling af et mindre beløb end det påstævnte efter rettens skøn.

Sagsøgernes påstand fremkommer således:

Sagsøger 1 :

1. Krav på manglende udbetaling af "spesen"tillæg	0,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg	0,00 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	28.532,77 kr
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	48.532,77 kr.

Sagsøger 2 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	23.400,00 kr.
2. Løn i opsigelsesperiode (juni 2008)	11.145,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende lønudbetaling (kr. 34.545 x 12,5%)	4.318,25 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	16.547,81 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	75.411,06 kr.

Sagsøger 3 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	14.262,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 14.262 x 12,5 %)	1.782,75 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	30.755,38 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>

Samlet krav i alt 66.800,13 kr.

Sagsøger 4 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	19.500,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 19.500 x 12,5 %)	2.437,50 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	30.609,01 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	72.546,51 kr.

Sagsøger 5 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	14.300,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 14.300 x 12,5 %)	1.787,50 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	23.674,88 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	59.762,38 kr.

Sagsøger 6 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	5.700,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 5.700 x 12,5%)	712,50 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	21.716,69 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	48.129,19 kr.

Sagsøger 7 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	15.750,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 15.750 x 12,5 %)	1.968,75 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	27.279,78 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	64.968,53 kr.

Sagsøger 8 :

1. Krav på manglende udbetaling af løn	49.740,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 49.740 x 12,5 %)	6.218,00 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	32.224,00 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	108.182,00 kr.

Sagsøger 9:

1. Krav på manglende udbetaling af løn	25.900,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 25.900 x 12,5 %)	3.237,50 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	28.028,00 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	77.165,50 kr

Sagsøger 10:

1. Krav på manglende udbetaling af løn	21.900,00 kr.
2. Feriegodtgørelse af manglende løntillæg (kr. 21.900 x 12,5 %)	2.737,50 kr.
3. Krav på optjente men ikke udbetalte feriepenge	37.091,00 kr.
4. Godtgørelse i medfør af ansættelsesbevisloven	<u>20.000,00 kr.</u>
Samlet krav i alt	81.728,50 kr

Sagsfremstilling

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Forklaringer

Sagsøger 4 har forklaret, at han har arbejdet som chauffør for **Sagsøgte ApS (Sgt.)**. Han blev klar over det, efter at han havde arbejdet 3 år for selskabet. Han blev ansat som følge af, at andre chauffører havde reklameret for virksomheden. Han fik ikke en skriftlig ansættelseskontrakt. Han fik at vide af **Vidne 1**, at han ville få 2.500 euro om måneden i løn. Med hensyn til ferie og tillæg fik han at vide, at han måtte holde 25 feriedage om året. Det med feriepenge blev sagt senere. Han fik at vide, at han havde krav på ferie med det samme. De andre chauffører havde fået at vide, at de først skulle optjene ferie, hvorefter de ville kunne holde ferie med feriepenge det følgende år. Han har været hjemme cirka 90 % af weekenderne i ansættelsesperioden. De første par måneder arbejdede han primært i Danmark og Italien. Han kørte lastbil for forskellige firmaer. Derefter kørte han mellem Danmark og Tyskland. Lønnen stemte aldrig, når han fik lønsedlen. Han ringede derfor til **Vidne 1**, som var kontaktpersonen hos **Sgt.** vedrørende løn. Så blev spørgsmålet afklaret. Hvis ikke spørgsmålet blev afklaret, skete der ikke noget. Han kan ikke sige præcis, at han ikke fik den aftalte løn. I den sidste tid - efter nedskæringerne - passede lønnen ikke så tit. For det var det mere sjældent, at lønnen ikke passede. Han kan ikke sige, hvor meget ferie, han typisk har holdt pr. år. Han tror ikke, at han har holdt de 25 dage, som han havde ret til. Han bor i Tyskland.

Da **Vidne 1** ansatte ham, havde han 3 - 4 måneder tidligere arbejdet for **Sgt.** Han havde heller ikke under første ansættelse en ansættelseskontrakt. Han kørte sjældent fra Tyskland til Italien. Lastbilen blev oftest læsset i Danmark. Hvis der ikke var en last fra Danmark, så blev lastbilen læsset i Hamborg. I cirka 20% af tilfældene var der dog last fra Danmark. Det var det firma, som skulle have udført transporten, som kontaktede ham og gav ham instrukser. Det var forskelligt, hvordan det skete. Nogle gange skete det via lastbilernes kommunikations- og navigationssystem Tom-Tom. Andre gange er der blevet disponeret fra **Sgt.** i Esbjerg.

Lastbilen var indregistreret i Tyskland. Han har ikke kørt i dansk indregistrerede lastbiler. Han ved ikke, hvem der ejede lastbilerne. Inden, at han blev ansat hos **Sgt.**, havde han arbejdet som chauffør for et tysk firma. Han havde i den forbindelse ferie som normalt. Han fik løn under ferien, men naturligvis ikke skattefri udgiftsgodtgørelse (spesen), fordi han var hjemme i ferien.

Nogle gange stemte den udbetalte løn med det arbejde, han havde udført, men for 2008 begyndte lønnen ikke at stemme. Han gør krav på løn for 2006 og 2007 også. Han fortsatte med at arbejde trods reguleringerne af spesen, fordi det var vanskeligt at få arbejde andre steder.

Sagsøger 1 forklarede, at han har arbejdet som chauffør hos **Sgt.** Han hørte inden ansættelsen om **Sgt.** gennem en bekendt og fandt frem til **Vidne 1's** telefonnummer via internettet. Han ringede til **Vidne 1** og de aftalte at mødes i Tyskland i **By 1** ved Kassel. Han kørte sammen med **Vidne 1** til Esbjerg. I Esbjerg kom han med en chauffør, som skulle køre en lastbil til Italien. Han kørte med som en del af sin oplæring. Det var en kølelastbil, men han kom hurtigt til at køre med containere. I forbindelse med sin oplæring kørte han med en chauffør ved navn **Person 1**. **Person 1** kørte i en dansk indregistreret lastbil. Han har også kørt med en dansk chauffør ved navn **P2**. Derefter kørte han selv lastbil. Han fik at vide, at han skulle køre i en tysk lastbil, fordi han som tysk chauffør ikke måtte køre i Danmark i en dansk lastbil af hensyn til overenskomsten. Det var aftalt, at han skulle have en månedsløn på 2.500 euro netto. Derudover skulle han have udgiftsgodtgørelse (spesen) med 48 euro pr. døgn. Han fik at vide, at han ikke skulle betale skat i Tyskland, og at han var forsikret i Danmark. I begyndelsen fik han at vide, at han havde krav på ferie. Efter et år i 2006 eller 2007 fik han via kommunikations- og navigationssystemet Tom-Tom besked om, at man nu skulle arbejde et år, før man det efterfølgende år kunne holde ferie med løn. Det gjaldt dog ikke for ham, men kun for de øvrige ansatte. Han var ansat efter danske forhold. Han fik således at vide, at han ikke kunne holde fri på tyske helligdage, når disse ikke også var helligdage i Danmark.

Der var ikke fra begyndelsen aftalt noget om ferie. Folk fik efterfølgende at

Person 2 (P2)

skulle have 2.500 euro netto om måneden. I 2007 blev han via lastbilens kommunikations- og navigationssystem Tom-Tom oplyst om, at der skulle spares op, inden man kunne holde ferie. Det betød, at han, hvis han holdt ferie, ikke ville få løn.

I forbindelse med ansættelsen skrev han frem og tilbage med **Vidne 1**. Han skrev under på nogle ting. Han var begyndt at arbejde, da ansættelseskontrakten blev underskrevet. Der er rigtigt, at han begyndte i august 2007. Han kan ikke huske, at ansættelseskontakten er dateret november 2007. Lønforholdene blev aftalt telefonisk. Han kan ikke huske, om der blev talt om dansk eller tysk ferie. Han har flere gange klaget over fejl i lønnen. Han har en gang fået de aftalte 2.500 euro netto i månedsløn. Alle andre måneder passede det ikke. Han klagede pr. telefon. Han fik at vide, at der ville blive efterregnet eller også, at der ikke var nogle penge. Det var **Vidne 1** på kontoret, der foretog efterregningen. Han har aldrig fået efterbetalt løn.

Han har kørt lastbil for DSV i København og efter 4 måneder for et andet firma ved navn I-Teller Logistik. Han har kørt fra Danmark til Holland, Tyskland, Schweiz og forskellige andre lande. Det var disponenterne i de virksomheder, som han kørte for, der fortalte ham, hvor han skulle køre hen. Han kørte i tysk indregistrerede lastbiler.

Han har ikke holdt ferie under sin ansættelse hos **Sgt.** Han husker ikke, om han har holdt de 5 dages ferie, der er registreret på hans lønseddel af 15. november 2007. Han husker heller ikke, om han har holdt de 3 dages ferie, der er noteret på hans lønseddel af 15. januar 2008. Det er rigtigt, at han ikke fik den aftalte løn. Han fortsatte imidlertid med at arbejde. Han var nødt til at forsørge sin familie, der var ikke andre job at få. Der har været perioder, hvor der ikke har været kørselsopgaver. Han fik ikke besked fra **Sgt.** Han husker, at der var et tidspunkt mellem jul og nytår, hvor der ikke var kørselsopgaver. Det var en disponent ved firmaet, som han kørte for, der meddelte, at der ikke var yderligere kørselsopgaver, og at han godt kunne tage hjem.

Sagsøger 10 har forklaret, at han blev ansat stort set på samme måde, som de øvrige chauffører har forklaret om. Ansættelsen blev aftalt pr. telefon. Han har efterfølgende via lastbilens kommunikations- og navigationssystem Tom-Tom fået besked om, at man optjente ferie et år, der kunne afholdes det følgende år. Når der ikke var noget at køre, blev man sendt hjem af det firma, som man kørte for. Han er dog aldrig blevet sendt hjem. For størstedelens vedkommende har han ikke fået den aftalte månedsløn. Han har klaget telefonisk over dette til **Vidne 1**.

De første 6 måneder af sin ansættelse kørte han primært fra Danmark til Italien. Derefter kørte fra Danmark til Tyskland. Det var disponenterne hos de firmaer, som han kørte for, der gav ham instrukser om kørslerne. Det første år, han arbejdede for **Sgt.**, holdt han ikke ferie. Derefter har han holdt ferie

og fået løn. Det var aftalen, at hvis han ikke afholdt den optjente ferie i løbet af året, skulle feriepengene udbetales det følgende år i marts eller maj. Det skete ikke. Han husker ikke, at han skulle have holdt 10 dages ferie, således som det er angivet på lønsedlen af 15. juni 2007.

Selv om han ikke fik den aftalte løn, fortsatte han med at arbejde for **Sgt.**, fordi der ikke var andet arbejde at få. Hvis han selv sagde op, ville han efter tyske regler få en karenstid på 3 måneder. Han har ikke hørt, at taksterne for udgiftsgodtgørelse (spesen) er blevet ændret. Han kunne se det på sine lønsedler. Han accepterede det imidlertid ikke. Han ringede til **Vidne 1**. Han fik at vide, at der var ordredgang, og at **Sgt.** ikke kunne betale samme takst længere. Han fik mundtligt at vide, at spesentaksterne ville blive sat op igen. Han accepterede derfor nedsættelsen indtil videre.

Vidne 1 har som vidne forklaret, at han har været personaleansvarlig i **Sgt.** fra 2002 eller 2003. Han har siden sin tiltrædelse ansat **Sgt.** chauffører. **Virk. 2** står for **Virk. 1 A/S og Vidne 1**. Det er en virksomhed, der er grundlagt i Kassel i 2000. Han var direktør i **Virk. 2**. **Virk. 2** er et vognmandsfirma. **Sgt.** var i den periode denne sag omhandler et personalefirma. Selskabet ejede således ikke lastbiler og udførte ikke transporter i eget navn. **Sgt.** ansatte chauffører og udlejede dem til forskellige vognmænd. Det var **Virk. 2** der ejede lastbilerne. De var alle indregistrerede i Tyskland. Instrukserne til chaufførerne vedrørende kørslerne kom fra de firmaer, de kørte for.

Han har udarbejdet ansættelseskontrakten. Alle har modtaget en ansættelseskontrakt. Nogle har ikke tilbagesendt ansættelseskontrakten. Det gælder **Sagsøger 4**. Det var praksis, at ansættelseskontrakten blev sendt privat til chauffører, der ikke underskrev den i Esbjerg. Han er sikker på, at han har sendt en ansættelseskontrakt til **Sagsøger 4**. Han mener, at han har sendt den 2 gange, fordi **Sagsøger 4** skiftede adresse. Han har imidlertid glemt at rykke for at få aftalen returneret. **Sagsøger 4** har ikke efterlyst en ansættelseskontrakt.

Det fremgår af ansættelseskontrakterne, at der holdes ferie med løn. Virksomhedens chauffører har på et tidspunkt meldt tilbage, at de ønskede feriepenge udbetalt løbende i optjeningsåret. Feriepenge optjenes med 2.08 dage pr. måned. Blicher der på et tidspunkt holdt mere ferie end hvad der er opsparat, bliver forskellen trukket i chaufførens løn. **Sgt.** har aldrig fulgt de danske ferieregler. Det var, fordi chaufførerne ikke ønskede det. De ville ikke vente et år på feriepengene. Det gør man ikke i Tyskland, hvor ferien optjenes med 2.08 dage pr. måned eller mere og afholdes i samme år. Han kan ikke huske, at nogen skulle have bedt om yderligere feriepenge ved ansættelsesophør. Ingen af chaufførerne havde gjort krav på feriepenge efter danske regler, før denne sag blev anlagt. **Sgt.** ændrede ikke praksis for ferie i 2007. Via kommunikations- og navigationssystemet Tom-Tom blev det i 2007 meddelt, at virksomheden gerne ville følge de danske ferieregler. Det blev imidlertid ikke til noget, fordi chaufførerne ikke ønskede dette.

Spesen er penge, der gives til dækning af omkostninger ved at være borte fra hjemmet. Spesen er skattefrit. Efter indførelsen af kommunikations- og navigationssystemet Tom-Tom kunne virksomheden se, hvornår en chauffør har været hjemme med lastbilen eller har været ude at køre. De har sammenlignet chaufførernes angivelser af, hvor de har været, med Tom-Toms gps-registreringer. Tom-Tom registrerer lastbilens position hver andet minut. Det viste sig, at der var væsentlige forskelle i forhold til chaufførernes registreringer. F.eks. har chauffører i spesenregnskabet skrevet på til om lørdagen, når de er kommet hjem fredag aften. Tom-Toms registreringer benyttes også i forhold til de danske skattemyndigheder i deres kontrol af, om betingelserne for at opnå skattefrihed i Danmark er overholdt.

Taksterne for spesen blev ændret i oktober 2008. Det fik chaufførerne at vide i forbindelse med lønafregningen. Skrivelserne af 1. januar 2009 og 10. marts 2009 er eksempel på skrivelser om ændring af spesentaksterne, som chaufførerne har fået med lønsedlerne. Der var flere chauffører, der protesterede mod satsændringerne. Han husker ikke navnene på dem. Han forklarede, at det var nødvendigt at ændre satserne for at undgå afskedigelser. Baggrunden for nedskæringerne var, at transportpriserne gik massivt ned i forbindelse med finanskrisen. De var nødt til at reducere omkostningerne eller ophøre med at køre transport. Når chauffører beklagede sig, oplyste han, at når tiderne blev bedre igen, ville de formentlig benytte de gamle spesensatser påny. Det stod enhver frit for at søge et andet arbejde, hvis de ikke var tilfreds.

Hvis chauffører har holdt ferie, selv om de ikke havde opsparet feriedage nok, er de blevet trukket i løn. Det er rigtigt, at chauffører har holdt feriedage, når der ikke har været kørselsopgaver.

Valutaudlæg vedrørende forskud m.v. dækker over bl.a. udgifter til privat brug af telefon. Når **Sgt.** har fået telefonregninger med privat forbrug, er dette blevet viderefaktureret til chaufførerne. Chauffører har i forbindelse med kørslerne fået valuta udbetalt i forskud, og det forudbetalte beløb er efterfølgende blevet trukket i lønnen.

Det står i ansættelseskontrakterne, at chaufførerne er ansat hos **Sgt.** De chauffører, som er blevet ansat hos **Sgt.** har i mange år benyttet tyske feriepengeregler. Det var fordi, deres revisor anbefalede, at de gik over til at bruge det danske feriepengesystem, at de foreslog dette. Han har ikke i forbindelse med ansættelsen spurgt chaufførerne, om de ville have ferieaflønnen reguleret efter danske eller tyske regler. Hvis en chauffør ikke har afholdt al den optjente ferie indenfor optjeningsåret, er restbeløbet blevet udbetalt i maj måned det følgende år. I perioden 2006 til 2009 beskæftigede **Sgt.** cirka 150 chauffører - alle tyskere.

Sagsøger 4 har supplerende forklaret, at han de første par måneder af an-

at sagsøgerne ikke er aflønnet i overensstemmelse med det mellem parterne aftalte

at sagsøgerne har krav på betaling af den manglende løn

at sagsøger 8 blev opsagt under dennes sygdom, og at denne har krav på betaling af sygeferiepenge i overensstemmelse med ferieloven § 25.

Til støtte for de principale påstande gøres det for så vidt gældende de rejste krav på udbetaling af feriegodtgørelse gældende,

at sagsøgerne er omfattet af den danske ferielov i henhold til ferieloven §

at sagsøgerne ikke har givet afkald på deres krav på feriegodtgørelse

at sagsøgerne ikke kan give afkald på deres krav på feriegodtgørelse, jf. ferieloven § 4

at sagsøger har krav på feriegodtgørelse af den fulde optjente løn, herunder af både den udbetalte løn og af det lønkrav der er gjort gældende i nærværende sag

at sagsøgerne ikke har afholdt ekstra feriedage for egen regning, men at dage i kørselskalenderen uden optegnelse skyldes manglende arbejde

at sagsøgernes krav ikke er bortfaldet ved forældelse.

Til støtte for de principale påstande gøres det for så vidt angår kravet på godtgørelse gældende,

at ansættelsesbeviserne ikke opfylder ansættelsesbevisloven § 2, stk. 2 om arbejdsgivers oplysningspligt

at sagsøgte har ikke overholdt fristen for udarbejdelse af ansættelsesbevis

at sagsøgte i nogle tilfælde slet ikke har udarbejdet ansættelsesbeviser

at manglerne ved ansættelsesbeviserne har været af betydning for sagsøgerne

at sagsøgerne ikke har været bekendt med deres rettigheder, særligt vedrørende ferieforholdene, under ansættelsen

at sagsøgte har tilsidesat reglerne for ansættelsesbevis gentagne gange og bevidst

at sagsøgerne har krav på godtgørelse, jf. ansættelsesbevisloven § 6, stk. 1."

Sagsøgerne har supplerende under proceduren anført, at dansk lov finder anvendelse. Det fremgår af ansættelseskontrakterne, at ansættelsesstedet er i Esbjerg, og den omstændighed, at sagsøgerne er tyske statsborgere og var bosiddende i Tyskland samt kørte lastbil gennem Tyskland, kan ikke føre til et andet resultat. Sagsøgte opgørelse af Spesen ikke er korrekt. Sagsøgte har ikke udbetalt Spesen, når sagsøgerne har holdt stille. Sagsøgerne har imidlertid forklaret, at de ikke holdt stille i forbindelse med ophold på deres bopæl, og sagsøgerne har derfor krav på yderligere udbetaling af Spesen.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument gjort gældende.

"at sagsøgerne har modtaget løn i overensstemmelse med de individuelle ansættelseskontrakter

at sagsøgerne har accepteret den udbetalte løn ved ikke at gøre indsigelse

at sagsøgerne ikke har krav på løn på ekstra fridage afholdt for egen regning

at sagsøgerne ikke er forpligtet til at betale løn for dage, hvor sagsøgerne ikke stiller deres arbejdskraft til rådighed p.g.a. ønsker om fridage.

at sagsøgerne under sygdom kun har krav på løn i den periode, hvor sagsøgte som arbejdsgiver skal betale løn under sygdom

at ansættelsesforholdene ikke er omfattet af dansk ferielovgivning, idet ansættelsesforholdet har nærmest tilknytning til Tyskland

at der er aftalt ferie efter tysk lovgivning, som sagsøgerne har været bekendt med

at sagsøgernes ansættelsesforhold reguleres efter tysk ferielovgivning i henhold til art. 6 i Konvention 1980-06-19 (Romkonventionen)

at sagsøgernes krav på yderligere feriegodtgørelse svarer til sagsøgtes opgørelse i den nedlagte påstand

at sagsøgerne ikke har krav på feriegodtgørelse af skattefri diæter ("Spesen")

at sagsøgerne under ansættelsesforholdet har accepteret og godkendt sagsøgtes opgørelse af løn og "Spesen"

at sagsøgerne har mistet et eventuelt krav på yderligere løn og "Spesen" som følge af passivitet

at sagsøgernes krav på feriegodtgørelse for 2007 er forældet

at fristen for indlevering af stævning for feriepengekrav for 2007 ikke er iagttaget

at alle sagsøgerne har modtaget ansættelseskontrakter med fyldestgørende oplysninger om deres ansættelsesvilkår

at sagsøgte har opfyldt sin oplysningspligt i henhold til ansættelsesbevisloven i et omfang, denne lov måtte være gældende for ansættelsesforholdet

at eventuelle mangler i ansættelseskontrakterne er uvæsentlige og ikke har haft konkret betydning for ansættelsesforholdet eller nærværende tvist

at sagsøgerne ikke har krav på godtgørelse i henhold til lov om ansættelsesbeviser, subsidiært at godtgørelsen maksimalt kan udgøre 1.000 kr. for de ansættelseskontrakter, der måtte være mangelfulde"

Rettens begrundelse og afgørelse

Parterne har ikke aftalt, hvilket lands lov der skulle gælde for sagsøgernes ansættelse hos sagsøgte. Sagsøgerne var ansat som eksportchauffører og udførte deres arbejde i forskellige lande, navnlig Tyskland, Italien og Danmark. Artikel 6, stk. 2, litra a, i Romkonventionen (Konvention af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser) kan derfor ikke anvendes. Efter artikel 6, stk. 2, litra b, er arbejdsforholdet herefter omfattet af loven i det land, hvor det ansættende forretningssted er beliggende, med mindre aftalen efter omstændighederne som helhed har en nærmere tilknytning til et andet land.

Retten bemærker, at sagsøgerne alle tyske er statsborgere, og at de under deres ansættelse hos sagsøgte alle havde bopæl i Tyskland.

Vedrørende sagsøgernes arbejdsforhold lægger retten til grund, at sagsøger-

ne ikke har udført deres arbejde med udgangspunkt i sagsøgtes forretningssted i Esbjerg. Retten lægger videre til grund, at sagsøgerne udførte deres arbejde som eksportchauffører direkte for sagsøgtes kunder i tysk indregistrerede lastbiler i henhold til kundernes instruktioner, og at kørsel i Danmark i det væsentligste skete i forbindelse med, at sagsøgtes kunder skulle have gods kørt fra Danmark til udlandet, herunder navnlig Tyskland og Italien. Retten lægger endvidere til grund, at sagsøgerne ikke parkerede deres lastbiler på sagsøgtes forretningssted, når de holdt weekend mv. men parkerede lastbilen ved deres bopæl.

Sagsøgerne har alle indgået aftale om ansættelse hos sagsøgte med **Vidne 1** **[REDACTED]**. Bortset fra **Sagsøger 1's** ansættelsesaftale, der angiver både Hamborg og Esbjerg som ansættelsessted, er ansættelsesstedet i ansættelsesaftalerne angivet som Esbjerg. Ansættelsesaftalerne henviser ikke til en dansk overenskomst. Ansættelsesaftalen synes derimod i relation til bestemmelsen om aflønning at knytte sig til tyske arbejdsmarkedsvilkår ved angivelse af spesen og en maksimering herfor, ligesom det følger af **Sagsøger 4** **[REDACTED]**, **Sagsøger 1**, **Sagsøger 5**, **Sagsøger 10** samt **Vidne 1's** **[REDACTED]** forklaringer, at det ved ansættelsesforholdenes begyndelse var aftalt eller forudsat, at de tyske regler om løn i forbindelse med ferie var gældende.

Efter en samlet bedømmelse af disse omstændigheder har ansættelsesaftalerne deres nærmeste tilknytning til Tyskland. Arbejdsforholdet er derfor omfattet af tysk ret, hvilket parterne tilsyneladende også er gået ud fra under ansættelsesforholdene.

Den danske ferielov og ansættelsesbevisloven finder derfor ikke anvendelse, og sagsøgerne kan ikke rejse krav efter disse love.

Vedrørende sagsøgernes krav på for lidt udbetalt spesen lægger retten efter **Vidne 1's** **[REDACTED]** forklaring sammenholdt med de fremlagte kopier af meddelelse af henholdsvis 1. januar 2009 og 10. marts 2009 om regulering af satserne for spesen til grund, at sagsøgerne blev orienteret om, at satserne for spesen blev nedsat.

Dette støttes af **Sagsøger 10's** **[REDACTED]** forklaring om, at han telefonisk klagede over nedsættelsen til **Vidne 1** **[REDACTED]**, men at han accepterede nedsættelserne dels fordi **Vidne 1** **[REDACTED]** mundtligt lovede, at satserne ville blive sat op igen, når de økonomiske forhold blev bedre, dels fordi der ikke var andet arbejde at få.

Retten finder på denne baggrund, at sagsøgerne ved at fortsætte arbejdet uden at gøre indsigelse og fastholde disse har accepteret nedsættelserne af satserne for spesen, og sagsøgerne har således ikke godtgjort at have krav på yderligere spesen som følge af satsnedsættelserne.

For så vidt angår sagsøgernes krav i øvrigt finder retten, at det ikke ved den

bevisførelse, der er foretaget for retten, mod sagsøgtes benægtelse er godtgjort af sagsøgerne, at de har krav mod sagsøgte, herunder krav som følge af urigtig beregning af spesen, der overstiger de beløb, som sagsøgte har erkendt at skulle betale til sagsøgerne.

Retten tager derfor sagsøgernes subsidiære påstand til følge med de af sagsøgte erkendte beløb.

Vedrørende spørgsmålet om sagsomkostninger bemærker retten, at sagsøgerne i forhold til en samlet påstand i begge sager på 708.800 kr. har fået medhold i 40.347,72 kr. Sagsøgerne ville derfor som udgangspunkt skulle betale sagsomkostninger til sagsøgte.

Retten finder imidlertid henset til, dels at et væsentligt spørgsmål under sagen har været spørgsmålet om lovvalg, og at dette er uomtalt i ansættelseskontrakterne, som er udarbejdet af sagsøgte, dels at det har vist sig, at der var fejl i sagsøgernes løn, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til modparten, jf. retsplejelovens § 312, stk. 2.

Thi kendes for ret:

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 1 betale 2.064,48 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 2 betale 11.267,90 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 3 betale 3.329,48 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 4 betale 3.329,48 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 5 betale 40,48 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 6 betale 404,80 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 7 betale 2.024,00 kr. med

procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 8 [redacted] betale
2.813,36 kr. med procesrente fra den 2. december 2009.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 9 [redacted] betale 8.247,80 kr. med
procesrente fra den 4. marts 2010.

[redacted] Sagsøgte ApS
[redacted] skal til [redacted] Sagsøger 10 [redacted] betale 6.825,94 kr. med pro-
cesrente fra den 4. marts 2010.

Ingen part skal betale sagsomkostninger til modparten.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Dommer